

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Mirku Veleglavcu, u pravnoj svari tužiteljice (ime u nominativu): ad.1 Tomislav Živković, OIB 73018148299, Zatonskih žrtava 67, Zaton, ad.2 Željka Martinović, OIB 44498138923, Zatonskih žrtava 66, Zaton, ad.3 Slavica Martinović, OIB 30350353072, Raslinska Cesta 30A, Zaton, sve ih zastupa Tomislav Boljat odvjetnik u Šibeniku, Stjepana Radića 10A, protiv tužene (ime u nominativu) Republika Hrvatska, OIB 52634238587, zastupa je Općinsko državno odvjetništvo Građansko upravni odjel u Šibeniku, Stjepana Radića 81, radi utvrđenja i uknjižbe, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 09. lipnja 2026. godine u nazočnosti tužitelja ad.1 i ad.2 s punomoćnikom i zamjenice zakonskog zastupnika tužene Diane Morović, na ročištu objave odluke dana 21. kolovoza 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je tužitelj ad.1 (ime u nominativu) Tomislav Živković, OIB 73018148299, suvlasnik 4/6 dijela, a tužitelji (imena u nominativu): ad.2 Željka Martinović, OIB 44498138923 i ad.3 Slavica Martinović, OIB 30350353072, da su suvlasnici svako za po 1/6 dijela, čest. zem. 1374/37, Z.U. 11420, K.O. Zaton Raslina, pa se ovlašćuju tužitelji temeljem ove presude zatražiti i postići uknjižbu prava suvlasništva glede navedene nekretnine na svoja imena u označenim razmjerima uz istodobni izbris toga prava s imena Republike Hrvatske, sve rokom od petnaest dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužitelji su u tužbi i tužbenom zahtjevu navodili da su suvlasnici predmetne nekretnine u utuženim razmjerima, vrhu koje nekretnine da je u zemljišnim knjigama vlasnicom upisana ovdje tužena Republika Hrvatska, dok da su u katastarskom operatu posjednicima utužene nekretnine upisane brojene treće osobe, među kojim da su i pravni prednici tužitelja, nasljednici Ante Cvitan Ante pok. Mate.

2. Tužitelj ad.1 Tomislav Živković da je utuženo suvlasništvo stekao temeljem ugovora o doživotnom uzdržavanju zaključenog dana 24. ožujka 2014. godine sa svojom majkom Vlastom Živković pok. Branka, potvrđenog kod Općinskog suda u Šibeniku dana 01. travnja 2016. godine u postupku pod poslovnim brojem R2-130/2016.

3. Tužitelji ad.2 Željka Martinović i ad.3 Slavica Martinović da su suvlasništvo predmetne nekretnine stekli nasljeđivanjem svoga oca Josipa Cvitana pok. Branka rješenjem o nasljeđivanju vršitelja dužnosti javnog bilježnika u Šibeniku Marka Vuletina donesenog dana 13. ožujka 2023. godine u postupku pod poslovnim brojem O-99/2023.

4. Navedeni pravni prednici tužitelja Vlasta Živković pok. Branka i Josip Cvitan pok. Branka da su vlasništvo predmetne nekretnine stekli nasljeđivanjem svojih roditelja, bake i djeda tužitelja, Branka Cvitana, rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Šibeniku donesenog dana 25. lipnja 1974. godine u ostavinskom predmetu pod poslovnim brojem O-311/1973 i Tomislave – Slavke Cvitan rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Šibeniku donesenog dana 17. siječnja 1978. godine u predmetu pod poslovnim brojem O-545/1977, s tim da je majka tužitelja ad.1 1/3 dijela predmetne nekretnine stekla i nasljeđivanjem svoga brata Dalibora Cvitan pok. Branka temeljem rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika u Šibeniku Nevenke Nakić donesenog dana 25. ožujka 2010. godine u postupku pod poslovnim brojem O-172/2010.

5. Djed i baka tužitelja, Branko Cvitan i Tomislava – Slavka Cvitan da su vlasništvo predmetne nekretnine stekli od Mire Bajsert, Trpimira Cvitan i Olge Papac kupoprodajnim ugovorom zaključenim 1963. godine, a potomje navedeni prodavatelji isto pravo da su stekli nasljeđivanjem svoga oca Ante Cvitana pok. Mate osnovom rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Beogradu Zemunu donesenog dana 06. kolovoza 1963. godine u postupku pod poslovnim brojem O-143/1960.

6. Predmetna nekretnina da je dugi niz godina, sigurno više od sto, u neprekinutom i nesmetanom posjedu spomenutih pravnih prednika tužitelja, danas u posjedu tužitelja, ista nekretnina da je u naravi maslinik koji da je u nedavnom požaru potpuno izgorio. Isti maslinik da je u cijelosti ograđen stoljetnim suhozidom vidljivim na Hrvatskoj osnovnoj karti iz 1954 godine.

7. Tužitelji da se sukladno propisima obratili tuženoj radi pokušaja mirnog rješenja ovog spora, ali tužena da je dopisom od dana 16. kolovoza 2024. godine odgovorila da ne prihvaća isti zahtjev.

8. Slijedom obrazloženog predložili su nakon zaključenja raspravljanja, ne popisujući parnični trošak, donijeti presudu kojom će se usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja.

9. Tužena se u pisanom odgovoru na tužbu i tijekom parnice protivila činjeničnom obrazlaganju predmetne tužbe i postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelja, predložila je isti odbiti kao neosnovan, a nije popisivala parnični trošak.

10. Naglasila je da po tužiteljima predloženi dokazi ne snaže postavljeni zahtjev istih, posebice da isti dokazi ne potvrđuju tužbenu postavku da bi tužitelji ili njihovi pravni prednici bili (su)vlasnici utužene nekretnine, niti da su tužitelji predmetno pravo stekli na utuženi način.

11. U dokaznom postupku pročitani su dopis ODO-a Šibenik od 16. kolovoza 2024. godine, pregledana je preslika katastarskog plana, pročitani su ugovori o doživotnom uzdržavanju s nadnevkom 24. ožujka 2014. godine ovjereni pod brojem R2-130/2016, pročitana su rješenja o nasljeđivanju donesena u ostavinskim predmetima pod poslovnim brojevima O-99/23, O-511/73, O-545/77, O-172/10 te O-143/60, pročitani su kupoprodajni ugovori bez oznake nadnevnika iz 1963. godine, pregledani su posjedovni list broj 2128 za K.O. Zaton Raslinu i preslika HOK-a, pročitani su zapisnici

očevida održanog dana 30. siječnja 2025. godine, pregledana je skica mjesta očevida vještaka mjernika Pjera Sladoljeva dostavljena sudu 31. siječnja 2025. godine, s prilogima izvodom iz katastarskog plana za odnosno područje, ispisom s Geo portala, te skicom izmjere predmetne nekretnine sačinjene po mjerniku Borku Baranoviću 11. travnja 2022. godine, pregledane su zemljišne knjige za predmetnu nekretninu, saslušani su tužitelji ad.1 i ad.2, te svjedoci Drago Martinović, Krste Budimir sin Ivana, Bore Martinović i Tome Martinović sin Stipe.

11.1. Stranke nisu imale daljnjih prijedloga za dopunu dokaznog postupka.

12. Tužbeni zahtjev je osnovan.

13. Savjesnom i brižljivom ocjenom svih u postupku izvedenih dokaza, kako svakog zasebno, tako i svih zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, postupajući sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje: ZPP) ovaj sud je iz supstrata izvedenih dokaza utvrdio odlučne činjenice koje su snažile postavljeni tužbeni zahtjev pa je stoga isti ocijenjen osnovanim kao takav prihvaćen i zato je suđeno kao u izreci ove presude.

14. Naime, iz supstrata izvedenih dokaza utvrđene su slijedeće odlučne činjenice, po ocijeni ovog suda od značaja za donošenje predmetne presude,

- rješenjem donesenim u ostavinskom predmetu pod poslovnim brojem O-143/1960 IV Općinskog suda u Beogradu – Zemun (Republika Srbija) dana 06. kolovoza 1963. godine preinačeno je rješenje o nasljeđivanju doneseno dana 05. srpnja 1963. godine iza smrti Mate Cvitan Antinog, te ostavinom istog, između ostalog, utvrđeno izvan knjižno vlasništvo dijelova čest. zem. 1347 (matična nekretnina) upisanog posjeda u posjedovnom listu 79 za K.O. Zaton Raslina, naziva „Brig“, te je isto pravo raspoređeno nasljednicima navedenog ostavitelja, kćerkama Ivanki Anokić rođenoj Cvitan i Miri Bajsert rođenoj Cvitan, svakoj za po 3/8 dijela, te unucima Trpimiru Cvitanu i Olgi Papac rođenoj Cvitan, svakom za po 1/8 dijela navedenog prava,

- kupoprodajnim ugovorom zaključenim 1963. godine (ovjerenih potpisa prodavatelja pod brojem 8578/1963 dana 25. rujna 1963. godine u Beogradu) između prodavatelja Mire Bajstrt rođene Cvitan pok. Mate, Trpimira Cvitan pok. Mate i Olge Papac te kupaca Branka Cvitan pok. Jose i Slavke Cvitan žene Branka, navedeni prodavatelji prodali su i u posjed ustupili spomenutim kupcima svoja suvlasnička prava stečena vrhu utužene nekretnine iza smrti svoga oca Mate Cvitan pok. Ante,

- iz posjedovnog lista broj 2128 za K.O. Zaton Raslinu razvidno je da su, između više ostalih posjednika glede čest. zem. 1374/37, u naravi boniteta pašnjaka, ukupne površine od 3.942,00 m², upisani i Trpimir Cvitan, Ivanka Anokić, Olga Papac rođena Cvitan, te Mira Bajsert,

- u zemljišnim knjigama za K.O. Zaton Raslinu, Z.U. 11420, vlasništvo čest. zem. 1374/37, uknjiženo je za cijelo na imenu ovdje tužene Republike Hrvatske,

- rješenjem o nasljeđivanju pod poslovnim brojem O-511/73 ostavina Branka Cvitan pok. Jose, rođenog 19. veljače 1910. godine, umrlog 20. rujna 1973. godine, osnovom zakona i ustupa Vlaste Živković žene Šime, kćeri navedenog ostavitelja, raspoređena je udovici ostavitelja Tomislavi Cvitan udovi Branka, za $\frac{1}{2}$ dijela, te sinovima istog Josipu Cvitanu pok. Branka i Daliboru Cvitanu pok. Branka, svakom za po $\frac{1}{4}$ dijela, dok je iza smrti Tomislave – Slavke Cvitan udove Branka u ostavinskom postupku koji se pred ovim sudom vodio pod poslovnim brojem O-545/1977, rješenjem o nasljeđivanju nužnog dijela iz ostavine navedene pokojnice u K.O. Zatonu, od nekretnina (stečenih osnovom nasljeđivanja supruga Branka Cvitan pok. Jose) sinovima navedene ostaviteljice Josipu i Daliboru Cvitanu pok. Branka i kćeri pokojnice Vlasti Živković ženi Šime, raspoređeno je po $\frac{1}{3}$ dijela, a od nekretnina koje je Tomislava – Slavka Cvitan udova Branka otuđila ugovorom o darovanju broj II Ov-2732/76 od 21. svibnja 1975. godine kćeri Vlasti Živković ženi Šime, sinovima navedene pokojnice Josipu i Daliboru Cvitanu pok. Branka raspoređen je svakom udio od po $\frac{2}{4}$ dijela istih nekretnina (očito se radi o omašci u izračunu nužnog dijela, jer je svakom od sinova navedene pokojnice trebao pripasti udio od po $\frac{1}{6}$ dijela darovanih nekretnina, pola od zakonskog dijela, budući bi raspoređivanjem svakom po $\frac{2}{4}$ proizlazilo da je vlasništvo svih nekretnina koje je Tomislava – Slavka Cvitan udova Branka darovala kćeri Vlasti Živković pripalo njezinoj braći Josipu i daliboru, što je nelogično i pravno neodrživo),

- iz rješenja o nasljeđivanju koje je javni bilježnik u Šibeniku Nevenka Nakić donijela pod poslovnim brojem O-172/10, UPP/OS-25/10 dana 25. ožujka 2010. godine iza smrti Dalibora Cvitan pok. Branka, ostavina koja je između ostalog uključivala vlasništvo nekretnina koje je isti stekao nasljeđivanjem oca Branka Cvitan i diobom od 14. ožujka 1975. godine, vlasništvo zemlje zvane „Dio u Lokvama“ raspoređeno je ovdje tužitelju ad.1 Tomislavu Živkoviću, za cijelo, a vlasništvo zemlje zvane „Smršnjak sa pet maslina“ nećak Ivica Živković za cijelu, dok je vlasništvo svih ostalih nekretnina iz ostavine spomenutog pokojnika raspoređeno sestri istog Vlasti Živković,

- iza smrti Josipa Cvitan pok. Branka, rješenjem o nasljeđivanju koje je donio vršitelj dužnosti javnog bilježnika u Šibeniku Marko Vuletin u postupku pod poslovnim brojem O-99/23, UPP/OS-18/23 dana 13. ožujka 2023. godine, vlasništvo nekretnina iz ostavine istog raspoređeno je kćerima ostavitelja, ovdje tužiteljicama ad.2 Željki Martinović i ad.3 Slavici Martinović, svakoj za po $\frac{1}{2}$ dijela,

- ugovorom o doživotnom uzdržavanju s nadnevkom 24. ožujka 2014. godine ovjerenim kod ovog suda pod poslovnim brojem R2-130/2016, Vlasta Živković žena Šime i Šime Živković, kao primatelji uzdržavanja ustupili su svom sinu Tomislavu Živkoviću kao davatelju uzdržavanja, vlasništvo svojih nekretnina (kako su navedene u točki 1. citiranog ugovora pod „B i C“) u naravi nekretnina koje je Vlasta Živković stekla nasljeđivanjem svojih roditelja Branka i Tomislave – Slavke Cvitan te brata Dalibora Cvitan, te nekretnina koje Živković Šime stekao nasljeđivanjem iza svojih roditelja,

- očevitom predmetne nekretnine obavljenim dana 30. siječnja 2025. godine uz sudjelovanje vještaka mjernika dipl. ing. geodezije Pjera Sladoljeva utužena nekretnina identificirana je kao čest. zem. 1374/37, K.O. Zaton Raslina, a u naravi je

sporna površina zatečena sa svih strana omeđena trajnim i vidljivim međašnjim oznakama, suhozidovima, kamenim gomilama te manjim dijelom i betonskim zidom, sa istočne strane na opisanu nekretninu pristupa se makadamskim putem, a nađeno stanje sporne površine ukazuje da se radi o dijelu opožarenog područja, na opisanoj nekretnini nađeno je više stabala maslina starije dobi, sve razvidno na skici navedenog vještaka (list 41 spisa), ispisu sa Geo portala (list 42 spisa), položajno i na izvodu iz katastarskog plana za odnosno područje (list 44 spisa), te skici izmjere mjernika Borku Baranoviću od 11. travnja 2022. godine (list 45 spisa), posebice su međašnje oznake, suhozidovi kojima je ograđena predmetna nekretnina, razvidni i na HOK-u iz 1968. godine (list 43 spisa),

- pregledom zemljišnih knjiga za K.O. Zaton Raslinu utvrđeno je da je pred 11. listopada 2022. godine pod brojem Z-17386/2022 izvršen upis parcelizacije matične čest. zem. 1374/1 prijavnim listom Up/I 932-06/2022-02/2720 od dana 25. kolovoza 2022. godine boniteta pašnjaka, površine 21.425,00 m² u čest. zem. 1374/1, boniteta pašnjaka, površine 17.483,00 m² i čest. zem. 1374/37, boniteta pašnjaka, površine 3.942,00 m²,

- u postupku saslušani svjedoci Drago Martinović pok. Josipa (rođen 1950. godine), Krste Budimir sin Ivana (rođen 1955. godine), Bore Martinović pok. Josipa (rođen 1945. godine) i Tome Martinović pok. Stipe (rođen 1946. godine, suglasnim su, decidiranim i životno uvjerljivim iskazima, po ocijeni ovog suda susljedno tome značajnim za donošenje odluke o postavljenom zahtjevu tužitelja, navodili da im je poznat položaj predmetne nekretnine, svi su živjeli u neposrednoj blizini predmetne nekretnine, čija površina da je u cijelosti omeđena kamenim suhozidovima, posuta kamenim gomilama nastalih čišćenjem utužene površine, svjedoci su se prisjećali iz doba svog djetinjstva postojanja stabla kaštele na spornoj površini na koju su se učestalo penjali, ali ranije i većeg broja stabala maslina od kojih je nakon višekratnog opožarenja ostalo tek nekoliko istih, te izbojci, svi svjedoci su navodima svojih iskaza potvrđivali da je izvorno vlasništvo predmetne nekretnine pripadalo obitelji Cvitan poznate po nadimku „Rondo“ koja je živjela u inozemstvu, te je šezdesetih godina prošlog stoljeća vlasništvo utužene nekretnine prodala obitelji Branka Cvitana pok. Jose, koji je, sa suprugom Slavkom obrađivao tada postojeća stabla maslina na istoj,

- u stranačkom iskazu, posebice tužitelj ad.1, navodio je da je njegov djed Branko Cvitan vlasništvo predmetne nekretnine stekao kupoprodajom iz 1963. godine koja je u cijelosti realizirana, djed je platio dogovorenu cijenu i zaposjeo kupljenu nekretninu, međutim nedugo nakon sklapanja tog pravnog posla Branko Cvitan je preminuo, a kako raniji izvorni vlasnik Ante Cvitan nije bio uknjiženi vlasnik prodane nekretnine, to da se u trenutku opisane kupoprodaje nisu "sredili papiri", ali i Branko Cvitan do svoje smrti, te roditelji tužitelja ad.1, pretežito majka Vlasta i njezina braća Dalibor i Josip Cvitan. Posebno je tužitelj ad.1 pojasnio da su Antu Cvitana i njegovu obitelj sumještani prozvali nadimkom „Rondo“ i „Rondovi“ po nazivu njihove kuće koja je bila poznata kao "Rндуša".

15. Nastavno iznesenim utvrđenjima valja navesti da je nedvojbeno da se sukladno pravnom pravilu paragrafa 1472. Općeg građanskog zakonika, primjenjivog u ovom slučaju na osnovi pravnog pravila članka 4. Zakona o nevažnosti pravnih propisa koji

su doneseni prije 06. travnja 1941. godine i za vrijeme neprijateljske okupacije (Službeni list FNRJ broj 88/1946), vlasništvo nekretnine, u državnom vlasništvu (uknjiženo i kao općenarodna imovina), kako i predmetna nekretnina, izvanrednom dosjelošću (originarno) moglo steći nakon četrdesetogodišnjeg posjedovanja iste do dana 06. travnja 1941. godine.

16. Po ocijeni ovog prvostupanjskog suda, a utvrđujući odlučne činjenice o utuženim pravima tužitelja vrhu predmetne nekretnine, iz supstrata izvedenih dokaza, bez sumnje je utvrđeno da su posjednici utužene nekretnine, dokazano od šezdesetih godina prošlog stoljeća, bili pravni prednici tužitelja, izvorni izvan knjižni vlasnik Mate Cvitan pok. Ante zvani „Rondo“ i njegovi slijednici, kćeri i unuci kako je ranije obrazloženo, po rješenju Općinskog suda u Beogradu (Republika Srbija) pod poslovnim brojem O-143/60 od dana 06. kolovoza 1963. godine, odnosno, nakon zaključenja kupoprodajnog ugovora ovjerenog u potpisima prodavatelja (navedenih pravnih slijednika Mate Cvitana pok. Ante) pod brojem 8578/1963 dana 25. rujna 1963. godine, pravni prednici ovdje tužitelja Branko Cvitan pok. Jose i supruga istog Tomislava – Slavka Cvitan žena Branka, djed i baka tužitelja ad.1, kakav su zaključak o posjedovanju krijepli na utuženoj nekretnini zatečeni artefakti, uredni i stari ogradni suhozidovi, koji su ukazivali na granice posjeda, kamene gomile nastale čišćenjem terena, ostaci starih stabala maslina (nakon opožarenja) i izbojci istih, posjedovni upis na imenima pravnih slijednika Mate Cvitana pok. Ante u posjedovnom listu broj 2128 za K.O. Zaton Raslinu, konačno sve izneseno okrijepljeno suglasnim navodima iskaza u parnici saslušanih svjedoka. Ipak, pored svih tih utvrđenja, o istom posjedovanju nije se moglo zaključivati da je trajalo u razdoblju od najmanje 40 godina prije 06. travnja 1941. godine, to da bi se o stjecanju stvarno pravnih ovlaštenja navedenih pravnih prednika tužitelja vrhu ovdje predmetne nekretnine (Mate Cvitan pok. Ante, rođen početkom 20. stoljeća preminuo je 1960. godine, dok je Branko Cvitan pok. Jose rođen je 1910. godine, umro 1973. godine, a supruga istog Tomislava – Slavka Cvitan rođena je 1912. godine, preminula 1977. godine) moglo utvrditi da je stečeno osnovom izvanredne dosjelosti.

17. Međutim, neovisno o utvrđenju iznesenom u točki 16. ovog obrazloženja, valja cijeniti da je pored propisa citiranih u točki 15. ovog obrazloženja, Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama pod poslovnim brojem Rev-291/14 od dana 17. travnja 2018. godine i Rev-158/2017 od dana 07. svibnja 2019. godine naglasio da se „kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 08. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, a u konkretnom slučaju predmetna nekretnina jeste kako je ranije obrazloženo, treba u vrijeme dosjelosti računati i to razdoblje, ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe članka 388. stavka 4. ZVDSP-a nego na temelju drugih odredbi istog Zakona.

18. Isticanje pravnih stavova Vrhovnog suda Republike Hrvatske citiranih u točki 17. ovog obrazloženja važno je, jer je izvorni tekst odredbe članka 388. stavka 4. ZVDSP - a, koja je bila na snazi od 01. siječnja 1997. godine do 17. studenog 1999. godine, propisivao da se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 08. listopada 1991. godine bile u društvenom vlasništvu (općenarodna imovina), kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama dosjelošću, računa i vrijeme posjeda

proteklo prije tog dana. Međutim, Ustavni sud Republike Hrvatske dana 17. studenog 1999. godine stavio je izvan snage odredbu stavka 4. članka 388. ZVDSP-a kao neustavnu, pa je ta odredba izmijenjena Zakonom o izmjeni i dopuni Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima iz 2001. (Nar. nov. broj: 114/01) koji je stupio na snagu dana 20. prosinca 2001. godine i od tada tekst stavka 4. članka 388. ZVDSP-a propisuje da se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su dana 08. listopada 1991. godine bile u društvenom vlasništvu, kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama dosjelošću, ne računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije tog dana.

19. Nastavno iznesenom u točki 18. ovog obrazloženja, za naglasiti je da članak 1. Protokola broj 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: EKLJP) potvrđene Zakonom o potvrđivanju Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i protokola br. 1., 4., 6., 7. i 11. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Nar. nov. – Međunarodni ugovori broj 18/97), propisuje da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva, te se nitko ne smije lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnog prava pa budući sklopljeni međunarodni ugovori čine dio unutarnjeg pravnog poretka, a po pravnoj snazi su iznad zakona, jer je EKLJP prihvaćena u Hrvatskom Saboru i njezine odredbe postaju izravno primjenjive za sudove i druga državna tijela te sva tijela koja imaju javne ovlasti, tako nedvojbeno i sa odlučnim značajem u konkretnom slučaju.

20. Dakle, za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, po ocijeni ovog suda, u kojoj sud nije vezan za tužbom isticani pravni osnov stjecanja vlasništva utuženih dijelova predmetnih nekretnina (članak 186. stavak 3. ZPP-a), dakle, vrhu kojih je traženje tužitelja (po osnovi nasljeđivanja pravnih prednika i provedene diobe tužitelja), osporavala tužena kao upisana vlasnica predmetne nekretnine, od značaja je bilo utvrđenje (iskazi u postupku saslušanih svjedoka, očevitom zatečeni artefakti na spornim površina, upis u katastarskom operatu), da su pravni prednici tužitelja, konačno i sami tužitelji, nedvojbeno savjesno posjedovali predmetne površine, na granice kojeg posjeda ukazuju dobro izvedeni, gabaritima veći, ogradni kameni suhozidovi, to tako bar od 1963. godine, tj. vremena zaključenja predmetnog kupoprodajnog ugovora kojim su pravni slijednici Mate Cvitana pok. Ante prodali i u posjed predali predmetnu nekretninu pravnim prednicima tužitelja Branku Cvitanu pok. Jose i supruzi istog Tomislavi – Slavki Cvitan ženi Branka, djedu i baki ovdje tužitelja ad.1, dakle, opisani posjed navedenih pravnih prednika tužitelja trajao je najmanje u razdoblju od trideset šest godina do dana 17. studenog 1999. godine (kada je prestao važiti izvorni tekst odredbe članka 388. stavka 4. ZVDSP), tek je za pretpostaviti i znatno duže (s obzirom na vrijeme rođenja i smrti izvornog izvan knjižnog vlasnika i posjednika Mate Cvitana pok. Ante), ali o tome konkretnih dokaza nije bilo.

21. Uz obrazloženo je podredno za navesti da okolnost što predmetna nekretnina nije bila dijelom ostavinske imovine pravnih prednika tužitelja (kako je ranije obrazloženo) nije bilo od značaja za donošenje presude u konkretnoj pravnoj stvari. Ovdje predmetna nekretnina može se smatrati naknadno pronađenom (ostavinskom)

imovinom, o njoj se može raspravljati i naknadno, pa i u ovoj parnici, posebice, jer je ovdje tužena, kao uknjižena ovlaštenica, osporavala tužiteljima (kao nesumnjivim nasljednicima ranije spomenutih pravnih prednika istih) pravo na toj imovini, to sve sukladno odredbama članaka 234. i 224. Zakona o nasljeđivanju (Nar. nov. broj: 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15 i 14/19), kakav zaključak snaži i odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1541/1996 od dana 26. travnja 2000. godine.

22. Uz obrazloženo je važno naglasiti da se savjesnost posjedovanja u smislu odredbi članka 18. stavka 5. ZVDSP-a presumira, a dokaza za bitno drugačiji zaključak u konkretnoj pravnoj stvari nije bilo, niti je tužena nudila za to dokaza, a ukupnost upisa predmetne nekretnine od 2022. godine, koji je u suprotnosti sa utvrđenim stvarnim stanjem vrhu sporne nekretnine, ne otklanja po ocijeni ovog suda savjesnost posjeda tužitelja i njihovih pravnih prednika, pače, ocijenjeno je da je posjedovni upis pravnih slijednika Mate Cvitana pok. Ante (kćeri i unuka istog) samo dodatna okrpja utvrđenjima ovog suda kako su ranije obrazložena.

23. Sve izneseno u konačnici impliciralo utvrđenje ovog suda da su tužitelji, uključivo sa vremenom posjedovanja svojih pravnih prednika, u svakom slučaju istekom dvadesetogodišnjeg roka, sukladno odredbama stavka 3. članka 159. ZVDSP-a i po samom zakonu dosjelošću stekli vlasništvo ovdje spornih površina kako su iste opisane u izreci ove presude, pa je postavljeni tužbeni zahtjev ocijenjen osnovanim, kao takav prihvaćen i zato je suđeno kao u izreci ove presude.

24. Kako stranke nisu popisivale parnični trošak to sud o istom nije niti odlučivao.

U Šibeniku, dana 21. kolovoza 2026. godine

S U D A C

Mirko Veleglavac

OKRENI !

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Stranka nezadovoljna ovom presudom može protiv iste izjaviti žalbu u roku od petnaest dana od dana objave ili prijema pisanog otpravka iste ovisno o urednosti poziva na ročište objave. Eventualna žalba podnosi se pisano ovom sudu, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

DN-a:

Po zapisniku o objavi presude

Broj zapisa: **9-3088c-08c94**

Kontrolni broj: **0bf05-cf5ea-393d8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.